

Stk. 2. Ved afgørelsen skal retten alene have børnenes tarv for øje.

Stk. 3. Afgørelse efter stk. 1. kan ændres ved dom, såfremt væsentligt forandrede forhold kræver det.

§ 33. I forbindelse med separation eller skilsmisse kan retten på begæring af den ene ægtefælle pålægge den anden ægtefælle pligt til at yde bidrag til den førstnævntes underhold.

Stk. 2. Den principielle afgørelse af spørgsmålet om underholdspligt, herunder pligtens varighed, træffes af retten, mens overvrigheden fastsætter bidragets størrelse.

Stk. 3. Afgørelser efter stk. 2 træffes under hensyn til, i hvilket omfang den, der ønsker bidrag, selv kan skaffe sig et tilstrækkeligt underhold, og hvorvidt den anden part formår at udrede bidrag.

§ 34. Bidragspligt bortfalder, når den berettigede indgår nyt ægteskab eller et fast samlivsforhold af den i § 21 omtalte art, eller en af ægtefællerne afgår ved døden.

§ 35. En afgørelse om ægtefællernes bidragspligt kan ændres ved en ny dom, såfremt forandrede forhold taler herfor.

Stk. 2. En af overvrigheden truffet afgørelse om bidragets størrelse kan ændres af overvrigheden, såfremt omstændighederne taler derfor.

§ 36. Om retten til ægtefællepension efter en skilsmisse gælder lovgivningens særlige regler herom.

§ 37. Om ægtefællernes ret til at fortsætte lejemålet af fælles lejlighed gælder lejelovgivningens regler herom.

Stk. 2. Såfremt en lejlighed i en ejendom, der hører til den enes bodel eller særeje, og som indeholder flere beboelseslejligheder, hidtil har tjent til familiens bolig, kan retten i forbindelse med dom til separation eller skilsmisse pålægge ægtefællen at udleje lejligheden til den anden ægtefælle og fastsætte vilkår for lejemålet.

§ 38. Har en ægtefælle haft særeje, kan det, hvis ægtefællernes formueforhold, ægteskabets varighed og omstændighederne i øvrigt i særlig grad taler derfor, efter på-

stand af den anden ægtefælle i forbindelse med dom til separation eller skilsmisse bestemmes, at den ene ægtefælle skal yde den anden et beløb for at sikre, at denne ikke stilles urimeligt ringe i økonomisk henseende efter separationen eller skilsmissen. Denne regel anvendes også med hensyn til rettigheder, der er uoverdragelige eller i øvrigt af personlig art, og som ikke indgår i fordelingen.

§ 39. Hvis der er taget skridt til opnåelse af separation eller skilsmisse, kan retten efter begæring træffe midlertidig bestemmelse om, hvem foreldremyndigheden over børnene skal tilkomme. Reglerne i § 32 finder tilsvarende anvendelse. Retten kan ændre sådanne bestemmelser samt beslutninger truffet efter myndighedslovens § 24, stk. 1, såfremt væsentligt forandrede forhold kræver det. Rettens afgørelse træffes ved kendelse.

Stk. 2. Såfremt ansøgningen om opnåelse af separation eller skilsmisse tages tilbage, eller såfremt sagen afvises eller hæves, bortfalder en bestemmelse, der er truffet efter stk. 1, medmindre samlivet mellem ægtefællerne er ophævet. Bestemmelsen har i så fald samme virkning som bestemmelser truffet efter myndighedslovens § 24, stk. 1.

§ 40. Har ægtefæller med henblik på separation eller skilsmisse truffet aftale om fordelingen af formuen eller andre vilkår, kan aftalen ved dom ændres eller erklæres for uforbindende, såfremt den skønnes åbenbart urimelig for den ene ægtefælle på tidspunktet for dens indgåelse.

Stk. 2. Sag må anlægges inden et år efter endelig dom til separation eller skilsmisse eller efter udfærdigelse af bevilling.

Stk. 3. Såfremt en aftale mellem ægtefæller anfægtes i kraft af almindelige formueretlige regler, gælder fristerne i stk. 2 ikke.

Kapitel 7.

Storfamilier.

§ 41. Ved en storfamilie forstås en gruppe på mere end to voksne personer, der ikke bindes sammen af slægtskab, men har fælles bolig og husførelse samt faktisk indbyrdes forsørgelse.